

Foto Juriaan Balke

• Beeld van de werkzaamheden tijdens de sanering.

Provincie en BMF blij met zuivere zinkfabriek

Door Wim van Exel

BUDEL-DORPLEIN – Vele jaren leek het iets onmogelijks, maar de provincie Noord-Brabant en de Brabantse Milieufederatie zijn dezer dagen ingenomen met de resultaten die zinkfabriek Pasmenco Budel Zink geboekt heeft bij de oplossing van de milieuproblemen. Sinds deze zomer wordt vrijwel geen afval meer geproduceerd. De uitstoot van schadelijke stoffen in de lucht ligt bovendien ver beneden de normen in de vergunningen. Milieugedeputeerde Lambert Verheijen spreekt dan ook van een 'succes-story' als hij het heeft over de omvorming van de zinkfabriek. „Ik ken in Nederland geen ander voorbeeld van zo'n conversie, dat een bedrijf overscha-

kelt op zo'n schoon proces." Verheijen was als milieuge-deputeerde nauw betrokken bij de problemen van het bedrijf, omdat de provincie de toezichhoudende instantie is.

'Gigantisch risico'

Dat was vanaf 'dag 1' dat de Eindhovense PvdA'er milieuge-deputeerde weru. „Toen ik in september 1992 de portefeuille overnam van Rein Welschen, hadden wij één overdrachtsgesprek en dat ging voor de helft over de vraag hoe we tot een oplossing zouden kunnen komen met wat toen nog Budelco heette. Het werd echt beschouwd als een gigantisch risico." Vanaf midden jaren tachtig was gekeken naar een procedé om het afval jarosiet te verwerken. Dat kwam er wel, maar bleek te

duur en minister Alders wilde uiteindelijk geen subsidie verstrekken. „En toen was er plotseling een mogelijkheid voor een jarosietvrij proces. Het bedrijf had er zoveel vertrouwen in dat het zelfs toe-zegde te sluiten als het niet

NAUWELIJKS NOG AFVAL BIJ PASMENCO

zou lukken. Toen hebben wij ze maar het voordeel van de twijfel gegeven." Daarbij hielp dat president-commissaris Mark Rayner van het Australische mijnbouwbedrijf Pasmenco diverse keren opdook in het Provinciehuis in Den Bosch om het belang van de Budelse fa-

briek voor het concern te benadrukken. De rijzige Australiër met cowboyhoed Rayner („hij deed mij een beetje denken aan zo'n typische forse rancher uit Amerikaanse films") was niet de enige hoge gast, vanwege de problemen met de zinkfabriek. Zo is er ook een gesprek geweest van GS met premier Lubbers over wat te doen als het bedrijf écht dicht gemoeten had. Dat was voor de provincie niet alleen een schrikbeeld vanwege de werkgelegenheid van minstens duizend mensen, maar ook omdat ze dan verantwoordelijk was geworden voor het saneren van het terrein en de achterblijvende jarosietbekkens. „Dat hadden wij nooit gekund", klinkt het nog enigszins benauwd.

Directeur Paul van Poppel

van de Brabantse Milieufederatie (BMF) volgt de zinkfabriek al sinds hij in 1984 bij de BMF begon. BMF en bedrijf stonden diametraal tegenover elkaar in de discussie over de toenemende jarosietproductie. De BMF was een verklaard tegenstander van het verder vullen van de drie bekkens en van de aanleg van een vierde bekken. „Het heeft wat ons betreft langer geduurd dan goed was voor het milieu, maar ik ben nu best blij met het nieuwe productieproces en de grondstof die daaruit komt." De manier waarop dit ingezet is, geeft ons alle vertrouwen dat ze er serieus mee omgaan en verder milieuvriendelijk zullen werken", aldus Van Poppel.

► Pagina W3: De zinkfabriek als nette landschapsvormer.